

Primera partida.

Ebet sacerdos recepit hanc potestatem in ordinatione sua: tamen ligata est talis potestas, nisi a Papa vel a dioecesano hanc habeat potestatem: & ex quo cura animarum commissa est ab aliquo ipsi sacerdoti parochiali, sine alia licentia speciali habet potestatem audiendi confessiones parochianorum suorum, secundum Hostiens. in Summa de pænitent. & remissio. versic. cui confitendum charta. 4. col. 2. illius tituli. Sed an presbyter parochialis qui propter multitudinem populorum non potest omnium confessiones audire posset ad hoc vocare alios sacerdotes qui eum suauent in audiendis confessionibus tex-

tas confessiones, por el poder que reciben de los Obispos, porque tienen logar de los Apostoles, en la orden que les dan de misión^a. Pero este poder non lo han los otros omes religiosos: maguer sean missal cantanos, ca non pueden dar penitencias, nin baptizar, nin predicar al pueblo, nin usar de las otras cosas que pertenescen a cura de las almas: fueras ende, si ouiesesen priuilegio del Papa^b, en q̄ gelo otorgasse: o si los pusiesen los Obispos pa-

rus videtur q̄ sic. & ibi Hostie. notat in c. 3. versicu. confessiones. de officio Archipres. Archidia. vero in c. perfectis. 25. dist. dicit q̄ contra dictum Hostien. facit tex. in cap. cunctis. 16. q. 1. vnde ipse disius gult, q̄ aut Episcopus dedit licentia illis presbyteris, & possunt, aut non dedit, & nō poterūt, quæ secundū Archidia. fuit opinio Raym. in summa de pænitent. & remissionib. §. item posito. Ioann. And. in ea. omnis utriusque sexus. de pænitent. & remissio. super glo. & in ea c̄ ex eo. de electio. libr. 6. tenet quod parochialis potest ad tempus modicum cōmittere causam substanti alteri presbytero, vt audiatur confessiones parochianorum suorum: quando vero vellit cōmittere perpetuo nō potest sine episcopo. allegat cap. si quis in cho- ro. 7. quæst. 1. & ibi respondet ad rationes quas adducit Archidia & ita possunt reduci opiniones ad concordiam. & relato isto dicit. Ioā. And. residet Propoli. in dict. c. perfectis.

^{2. a} ¶ De m̄sa. Religiosi non habent potestate absoluendi, vel ligandi neque baptizandi, neque prædicandi, neque exercendi alia quæ pertinent ad curā animarū, nisi de cōsensu Episcopi, & abbatis, vel superioris ipsius religiosi. c. alia. & cap. peruenit. 16. quæstione. 1. & in §. ecce. & in §. hoc idem. hæc enim pertinent ad rectores curatos. vt in Clementi. dudum. §. verum. de sepultu. possunt tamen religiosi audiēre confessiones illorum qui habent licentiam sacerdotis parochialis, vt alij possint confiteri: licet non dicant specialiter, quod religioso, vt tener Hostien. in dicto versicu. cui confitendum. & in versitu tamen dic. & vide in capit. placuit. de pænitent. distinctio. 6. & in tellige dummodo religiosus alias a suo superiore sit habilitatus ad confessionem audiendam. vt tradit Archidia. i capi. perfectis. colu. 3. 25. distinctio.

^{3. b} ¶ Privilégio del Papa. Hodie vide quod habetur in Clementi. dudum. §. statuimus. de sepultu. & super hoc hodie cōceduntur facultates per bullas Cruciatæ, & alias confessiones Papæ ad eligendum confessio- rem, & si sit religiosus etiam ordinis mendicantium: ex quo videtur talis religiosus habilitatus a Papa. videoas per Syluest. in Summa. in parte Confessor. 1a. 1. versi. 5. queritur.

^{4. c} ¶ Para seruir a algunas eglésias parochiales. Adde. c. 2. de statu. monach. & codem. tit. c. quod Dei timorem. vbi vide Abb.

^{5. d} ¶ Parochianos. Concor. cum. c. omnis utriusq; sexus. de pænitent. & remissio. & in c. imprimis. 2. q. 1. &c. 6. q. 3. c. scitote. c. nuper. §. in. 2. & in fin. de sent. ex com. & c. placuit. de pænitent. distinctio. 6. Et etiam Rex, si sua residentia est intra certam parochiam, tenetur de iure confiteri presbytero parochiali. glo. in. c. 4. de maioritat. & obedi. & ibi Abb. qui dicit hodie cōmuniter reges habere priuilegiū, vt possint eligere confessores. & adde quæ dixi supra in l. proxima. & clerici habitantes in parochijs, subiiciuntur in hoc curatis presbyteris parochianū secundū Abb. in. d. ca. omnis utriusque sexus. & Petrum de Palu. & presbyter parochialis potest confiteri, & absoluere suum parochianum, etiam extra parochiam seu territorium parochiae, cum pænitentia sit de iurisdictione voluntaria. facit l. 2. ff. de officio pro con. Hostien. in dicto. §. cui confitendum sit, addit etiam de criminibus parochianis extra territorium parochiae commissis alieno Episcopatu vel parochiae. glo. notabi. in ca. 1. 1. 6. q. 1. & per Abb. vbi allegat. d. glo & confirmat aliquibus rationibus in capi. cū contingat. col. 12. de foro competen. ipsi vero presbyteri parochiales recurrere debent ad Episcopum pro pænitentijs: quia cum ipsi immediate subsunt

Episcopo, non possunt absoluiri ab alio, q̄ ab eo, vel archipresbytero ecclesiæ cathedralis: quia in hoc est vicarius Episcopi. ca. officiū. de officio archie. Abb. in. d. c. cōquerete. col. pe. de officio ordina. & ve- niendo in specie ad diuersa genera personarū, quiis sit proprius sacerdos, tradit late Hostien. in summa. de pænit. 8. remis. versi. cui con-

fitendum. per multas col. & dixi aliqua su- pra in. l. pro- xima. & quis dicatur sacer- dos scholariū mercatorum, stipendiario- rum & similiū qui nō habet in illo loco p- prium domi- ciliū. vi. per Inno. & Abb. in. d. c. omnis. vbi Abb. col. fin. refert opini- ones, & di- cit illa fibi pla-

cere, & esse magis cōmunem, q̄ ille dicatur proprius sacerdos, in cuius parochia habitat de præsenti, neque possit commode adire pro prium sacerdotem. argu. c. si de parochijs. allegat glo. qui hoc tenet in clem. 1. de priuile. in verbo parochiales. & permittitur hoc istis & peregrinis, propter necessitatem, non tamen per hoc isti sunt parochiani illius ecclesiæ, in qua habitant: neq; talis ecclesia proprie dici- tur parochalis isiorum, vt declarat Abb. in cap. in nostro. in fine, de sepultu. quem etiam vide in ca. cum contingat. de foro competē. 13. col. & vide Bal. in. l. si quis ad declinandam. C. de epis. & cleri. 13. col. ¶ Non lo pñede fazer. Quia ab alieno sacerdote non potest quis absoluiri, vel ligari. vt in dict. c. omnis utriusque sextus, & dixi supra in gl. proxima. in prin. vnde procedit non solum in cōfessione, quæ debet fieri semel in anno, iuxta dispositionē. d. c. Sed etiam si plures velit confiteri prout notat ibi Abb. in. 7. notabi. Quid autem de mulieri bus & rusticis, qui s̄aþe errantes adeunt presbyters non habentes potestatem dicit Abb. in dict. ca. dudum. el. 2. colum. 6. n. 2. 1. de elec- tio. quod saluentur propter fidem sacramenti. refert tamen Ioann. And. ibi dicentem, quod si ante mortem hoc sciat tutum esset, quod iterum confiteantur. argum. eorum quæ notantur in. d. c. quod autē. de pænitent. & remis. quod ipse Abb. veruni putat in his qui nunquā habuerunt institutionem a superiori, sed his qui habuerunt ex cau- sa superuenienti, fuerunt ipso iure priuati, & non obstante priuatio ne iuris tolerabantur, non credit tunc confessionem iterādam: quia vt dicunt Ioan. Andr. & Hostie. ratione toleratiæ, vere absoluiri, per tex. in. c. nonne. 8. quæst. 4.

¶ Sin otorgamiento de aquil. Requiruntur duo, vt quis possit confiteri alieno sacerdoti. Primum vt sub sit causa: nam sine causa peccat parochianus: quia videtur contemnere proprium sacerdotem, & de- bet esse causa iusta. vt in dict. c. omnis. Secundo, vt licentia petatur & obtineatur. vt hic & in. d. ca. omnis. vbi notat Abb. in. 6. notabi. Erit autem iusta causa petendi talam licentiam, si parochianus sacerdos sit imperitus. vt notat glo. in dict. c. omnis. vel vt dicit Abb. ibi si sub est alia causa legitima, vt quia est odium inter istum confiten- tem, & proprium presbyterum vel inter eum & parentes presbyte- ri: vel quia proprius presbyter fuit particeps delicti; licet enim pos- sit, si vult confiteri sacerdoti participi, secundum Ioan. And. ibi post Vincent. non tamen necessitatur, vnde est iusta causa petendi licen- tiam. quod Abb. approbat ibi in verbo pænitentie. Secus si elegit proprium: quia particeps fuit, vt facilius absoluat. allegat tex. cū gl. 49. dist. in princ. adde his Hostien. in. d. versic. cui cōfitendum. vbi di- cit, quod non semper danda est licentia, imo deneganda, si sacer- dos se sufficientem reputet: nam presumere potest, q̄ petat parochia- nus licentiam, vt confusionē & erubescientiā cuitet: vel si forte se con- temni verisimiliter presumit, poterit denegare quandiu ab Eccle- sia toleratur. cap. vñstra. de coha. clericorum & mulierum. caueat ra- men de conscientia. vt in capit. 1. eiusdem titul. & de tempo. ordina. capit. quoniam. Debet autem sacerdos credere petenti licentiam al- leganti (saltem in genere) iustum causam: quia non est verisimi- le, quod quis cum fallacia adeat pænitentiam. secundum glo. in capit. placuit. de pænitent. distinctio. 6. & si sacerdos iniuste deneget licentiam adeat superiorem illius sacerdotis, qui & si deneget, dicit in. l. 3. 2. infra eo. Si commode adire non potest. vt tradit glo. & ibi in no. & Abba. n. 16. & ali in dic. c. omnis. sup. gl; in verbo, Obtineat.

& habe